

„Mama, gospod so prišli!“ je šepnilo strahoma detece materi.

Le-ta se je osuplo ozrla in zagledala gospoda župnika.

„Kmetje te nočejo v službo?“ jo je nagovoril dobrohotno gospod župnik.

„Iskala sem danes dela v Zalesju, a nisem ga mogla dobiti“, mu je pripovedovala in uprla va-nj svoje rudeče, objokane oči. „Največ me nočejo radi deteta...“

Solze so ji ustavile besede.

„Nikar ne jokaj! Skrbel bom jaz za vaju“, ji je rekel dobrodušno župnik. „Pri meni boš imela zmeraj dosti dela in tudi sina smeš s seboj pripeljati.“

„Ná, da si boš kupila hrane“ In župnik ji je stisnil v roko pet goldinarjev.

„Stokrat vam Bog povrni! — Andrejček, zahvali se gospodu!“

„Že dobro, že dobro!“ je smehljaje se dejal župnik in odšel dalje po poti.

Ženica je pokleknila pred znamenje in se goreče zahvaljevala Mariji...

Daj nam danes naš vsakdanji kruh.

(*Lausch.*)

Ded: Sedaj jmaš prestati kratko skušnjo, Ernst; videti hočem, če mi bodeš prav odgovarjal. Kje dobimo kruh?

Ernst: Kupimo ga pri peku.

Ded: A kje ga dobi pek?

Ernst: Aj, ta ga speče iz moke.

Ded: Čisto prav, a kje dobi moko?

Ernst: Kupi jo od mlinarja.

Ded: In ali veš tudi, kje dobi mlinar moko?

Ernst: Napravi jo iz žita.

Ded: Vse veš jako dobro; ali mi pa moreš tudi povedati, kdo dá mlinarju žito?

Ernst: Tega mu ne dá nikdo, ampak kupi si je od poljedelca.

Ded: In kje je dobi poljedelec?

Ernst: Temu zraste na njivi.

Ded: Kdo pa je pusti rasti?

Ernst: Tega ne more storiti nihče izmej ljudij, to napravi ljubi Bog.

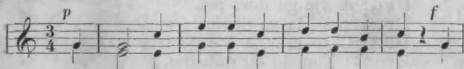
Ded: Vidiš, kmet bi ne mogel prodajati, mlinar ne mleti, pek ne peči, in nihče bi ne imel jesti, če bi ljubi Bog ne pustil, da raste žito. Zato ga tudi prosimo: „Daj nam danes naš vsakdanji kruh!“ — c—.

51. Moj psiček.

Allegro.

P. Angelik Hribar.

1. Ka - ko rad svo - je - ga psi - čka i - mam, Na
2. Ka - ko pri - jaz - ne o - či ti i - ma In
3. Sto - ri vse ur - no, kar - ko - li ve - lim, Če
- 4 Jaz nje - ga, me - ne pa on rad i - ma, Za-